

Dosarul nr. 1ra-2165/2021
1-20088528-01-1ra-01122021

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

09 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Țurcan Anatolie

Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul *Izman Ilie* împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2021, în cauza penală în privința lui

Izman Ilie XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenii de examinare:
prima instanță: 28.07.2020 – 19.02.2021;
instanța de apel: 16.03.2021 – 28.04.2021;
instanța de recurs: 01.12.2021 – 09.02.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 19 februarie 2021, *Izman Ilie* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (1) Cod penal și în baza acestei Legi cu aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a fost condamnat la pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de **3 ani**.

În conformitate cu art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa aplicată a fost adăugată parțial, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Căușeni din 06 decembrie 2016, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de **3 ani și 6 luni**, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării urmând a fi calculat din data pronunțării sentinței.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat în fapt că:

Izman Ilie, în perioada de timp cuprinsă între lunile mai - decembrie ale anului 2019, având intenția obținerii prin șantaj a unui folos financiar ilicit ce nu i se cuvine, conștientizând acțiunile sale ilegale și urmărind realizarea acestei intenții infracționale, fiind condamnat și ispășindu-și pedeapsa în Penitenciarul nr. 4 – Cricova, amplasat în mun. Chișinău, or. Cricova, str. Luceafărul 9. Utilizând telefoane mobile conectate la rețeaua

Internet, contul fals din rețeaua de socializare „odnoklassniki.ru”, cu datele „Eugen K” și aplicația de mesagerie instantanee „WhatsApp”, înregistrată cu nr. de telefonie mobilă +XXXXX, a făcut cunoștință și în continuare a purtat discuții atât scrise, cât și în regim video-online, cu partea vătămată XXXXX, născută la XXXXX, solicitându-i deseori mijloace financiare de la aceasta.

În continuare, inducând-o în eroare pe XXXXX că, după ispășirea pedepsei penale și eliberarea din penitenciar, intenționează să întemeieze cu aceasta o familie, a provocat-o pe XXXXX ca ea să-și dezgolească zonele intime ale corpului ei în fața camerei video, în timpul discuțiilor purtate în regim video-online cu Izman Ilie, ceea ce XXXXX a și realizat, iar Izman Ilie a salvat în formă electronică înregistrarea video.

Ulterior, continuându-și acțiunile sale infracționale și intenționând să obțină un folos financiar ce nu i se cuvine, în perioada de timp cuprinsă între lunile noiembrie - decembrie ale anului 2019, Izman Ilie, în timpul discuțiilor purtate online, amenințând-o pe XXXXX cu răspândirea, atât rudelor și apropiaților acesteia din rețeaua de socializare „odnoklassniki.ru”, cât și concubinului ei, a materialului video obținut anterior, în care ultima își expune zona intimă la vedere și i-a solicitat părții vătămate XXXXX să-i expedieze, prin transfer bancar, mijloace bănești în sumă totală de 600 euro, pe numele unei persoane terțe, dacă nu dorește ca materialul video deținut de Izman Ilie să fie publicat și distribuit în rețelele de socializare. Partea vătămată XXXXX, refuzând să execute cerința ilicită a lui Izman Ilie de a-i transmite acestuia mijloace bănești, ultimul a expediat în formă electronică fișierul video, în care XXXXX apare în ipostaze intime și indecente, concubinului acesteia – XXXXX.

Astfel, acțiunile lui Izman Ilie au fost încadrate juridic în baza art.189 alin.(1) Cod penal, după semnele calificative – ”șantaj - cererea de a transmite bunurile proprietarului, amenințând persoana cu răspândirea unor știri defăimătoare despre ea.

3. Avocatul Bobeica Vasile în numele inculpatului Izman Ilie a declarat apel împotriva sentinței, prin care a solicitat casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii prin care să fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

3.1. În motivarea apelului avocatul a menționat că:

- prima instanță la aplicarea pedepsei nu a ținut cont de recunoașterea vinovăției și examinarea în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, unde inculpatul spera în asemenea circumstanțe la o pedeapsă mult mai blândă și influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării celui vinovat, care este una nejustificată;

- infracțiunea pentru care inculpatul a fost atras la răspundere este o infracțiune mai puțin gravă prin urmare, corectarea și reeducarea lui este posibilă prin stabilirea unei pedepse mult mai blânde;

- prima instanță urma să dea o apreciere și comportamentului inculpatului în timpul comiterii infracțiunii și după, prin urmare

inculpatul a dispus de foto/video intime fără a recurge la careva presiuni. Mai mult ca atât, avea un comportament binevoitor întru crearea unei familii cu victima;

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către avocatul Bobeica Vasile în numele inculpatului, cu menținerea sentinței fără modificări.

Termenul executării pedepsei stabilite inculpatului Izman Ilie urmând a fi calculat din data pronunțării dispozitivului deciziei – 28 aprilie 2021, cu includerea în termenul de ispășire a pedepsei perioada aflării în stare de arest, de la 19 februarie 2021 până la 28 aprilie 2021.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, judecata în prima instanță s-a desfășurat pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală și legalitatea sentinței atacate este verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele Legii.

Astfel, în opinia instanței de apel, prima instanță a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, procesul nefiind viciat, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative Codul de procedură penală, fapt ce condiționează concluzia că instanța de apel nu este în drept a reține o altă situație de fapt decât cea reținută în rechizitoriu și de către prima instanță.

La caz instanța de apel a constatat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Izman Ilie în comiterea infracțiunii prevăzute de art.189 alin.(1) Cod penal.

Infracțiunea comisă de inculpatul Izman Ilie, conform prevederilor art.16 alin.(3) Cod penal se clasifică ca fiind o infracțiune mai puțin gravă.

În conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, circumstanțe care atenuează situația inculpatului, nu au fost reținute, iar recunoașterea vinovăției se cuprinde în dispoziția prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală și nu poate servi drept circumstanță atenuantă. În calitate de circumstanță agravantă potrivit art. 77 Cod penal, a fost reținută săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru alte fapte, care au relevanță pentru cauză, iar potrivit revendicării inculpatul Izman Ilie anterior a fost tras la răspundere penală (f.d. 137-verso), la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află (f.d. 139, 141).

Aceste circumstanțe și împrejurări au format concluzia instanței de apel că, corectarea și reeducarea inculpatului Izman Ilie este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani,

ce este echitabilă și proporțională faptei infracționale comise, totodată fiind corecte constatările primei instanțe cu privire la adăugarea părții neexecutate a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Căușeni din 06 decembrie 2016, stabilindu-i o pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani și 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, a declarat recurs ordinar inculpatul Izman Ilie, prin care fără a invoca unul din temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod penal, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde.

În motivarea recursului, inculpatul a menționat că, instanța de apel nu a luat în considerație regretele inculpatului, a recunoscut integral vinovăția, este o infracțiune mai puțin gravă, astfel fiind posibilă aplicarea unei pedepse mai blânde.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință asupra recursului declarat, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect Legea, la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Reieșind din conținutul recursului declarat de către inculpat se atestă că, autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și încadrarea juridică a acțiunilor, criticând doar hotărârea instanței de apel în partea stabilirii pedepsei, considerând că nu s-a ținut cont în deplină măsură de prezența în speță a unui cumul de împrejurări și circumstanțe ce-i atenuază răspunderea penală a făptuitorului, invocând în cele din urmă stabilirea unei pedepse prea aspre, în acest sens Colegiul penal apreciind că aceste critici se circumscriu temeiului pentru recurs prevăzut la pct.10), alin.(1), art.427 Cod de procedură penală și anume s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În urma analizei deciziei contestate, în opinia Colegiului penal nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță, temeiul pentru recurs prevăzut la

pct.10), alin.(1), art.427 Cod de procedură penală, deoarece instanțele de fond și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art.61, 75-78, 85 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia, ținându-se cont și de dispozițiile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Conform alin.(1), art.75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin.(8) art.364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Astfel se atestă că, în urma solicitării și înscrisului autentic al inculpatului (f.d.207 vol.I), prezenta cauză a fost judecată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

Potrivit alin.(8), art.364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară (f.d. 218 verso, vol.I), beneficiază de reducere cu 1/3 a limitelor de pedeapsă prevăzute de Lege în cazul pedepsei cu închisoare, ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu 1/4 a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Așadar, sancțiunea infracțiunii prevăzute de art.189 alin.(1) Cod penal, pentru care a fost recunoscut vinovat inculpatul, prevede pedeapsa cu *amendă în mărime de la 750 la 950 unități convenționale sau cu închisoare de la 3 la 5 ani*, și cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, noile limite sunt pentru pedeapsa amenzii: de la 562,5 până la 712,5 unități convenționale, iar pentru pedeapsa cu închisoare: de la 2 până la 3 ani și 4 luni.

În acest sens, Colegiul penal analizând gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul acesteia, lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, influența pedepsei asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și persoana inculpatului Izman Ilie, care potrivit materialelor cauzei (f.d.137 și 143-158, vol.I), anterior a fost condamnat și în termenul executării pedepsei cu închisoare a comis o nouă infracțiune cu intenție. Prima instanță corect a stabilit forma pedepsei – închisoare, pe un termen de 3 ani, mărimea acesteia încadrându-se în limitele noi stabilite prin aplicarea

art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, care va atinge scopul pedepsei penale de corectare și reeducare.

Mai mult, la stabilirea pedepsei definitive prin prisma prevederilor art.85 alin.(1) Cod penal, prima instanță a adăugat parțial și nu total, *partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Căușeni din 06 decembrie 2016*, deși avea posibilitatea de a adăuga total noua pedeapsă, la pedeapsa cu închisoare pe care o executa inculpatul Izman Ilie.

Astfel, Colegiul penal atestă că alegațiile inculpatului privind asprimea pedepsei aplicate de către prima instanță, sunt vădit neîntemeiate, or, acesta executând pedeapsa cu închisoare în locurile de detenție, nu a făcut concluziile necesare că faptele social periculoase sunt supuse răspunderii penale și a continuat activitatea infracțională, fapt care corect a fost apreciat de către prima instanță la stabilirea formei și a termenului de pedeapsă.

În atare împrejurări, Colegiul penal consideră că, instanța de apel a menținut corect pedeapsa sub formă de închisoare aplicată de către prima instanță, care este rațională, proporțională și echitabilă în raport cu fapta comisă și scopul Legii penale fiind individualizată corect, în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării Legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare, social periculoase care sunt supuse răspunderii penale.

Astfel, Colegiul statuează că, pedeapsa individualizată de prima instanță și menținută de instanța de apel, este conformă atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Generalizând cele expuse, instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori ce ar servi drept temei de implicare în sensul casării deciziei contestate în partea stabilirii pedepsei.

Astfel, analizând în cumul argumentele invocate de către recurent în susținerea recursului declarat, Colegiul penal atestă că acestea au constituit obiect de examinare în instanța de apel, asupra cărora instanța s-a expus, complet, argumentat și motivat.

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO din 16.02.2010 în *cauza Albert vs. România*, în care s-a statuat că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar constatând temeinicia motivării soluției instanței de apel, o însușește integral întrucât această instanță a oferit răspunsuri complete și argumentate tuturor problemelor esențiale invocate în speță, pedeapsa aplicată inculpatului fiind una proporțională și echitabilă faptelor comise.

Ținând cont de cele constatate supra, Colegiul penal conchide că eroarea invocată în recurs nu și-a găsit confirmarea, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, astfel că recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2), pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul **Izman Ilie XXXXX**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2021, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 17 februarie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Țurcan Anatolie